د زړه په پاڼه مې انځور دی ګلاب

Ketabton.com

اجمل پاینده

لومړی شعري ټولګه

کال ۱۳۷۷

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې:

||||||||||||||||||||||||||||||

د ټولګې نوم : د زړه پر پاڼه مې انځور دې ګلاب

شاعر : اجمل اند

لومړی چاپ : ۱۳۷۷ هجري لمريز

کمپوز : په خپله شاعر

د لومړي چاپ تيراژ : ۵۰۰ ټوکه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ:

خپل جګرې ځپلي او ځورېدلي هېواد ګران افغانستان او ټولو هغو بې وطنه مساپرو ته، چې وطن ته د تلو هیله د زړه په وینه په خپلو زړونو کې ژوندۍ ساتي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعر یادښت

قدرمنو لوستونکیو: ستا سو په وړاندي زما دشعرونو لومړی ټولګه ده ، دا ټولګه د اوس نه اووه کاله دمخه په ډېرو ترینګلو شیبو کې چاپ شوی وه . او په کې زما ډېر هغه شعرونه دي چې ما په خپل کلي کې لیکلي دي.

هغه مهال چې موږ د ننګرهار د فرهنګي یون په نوم یو ورڼ بنډار درلود چې تکړه لیکوال اوشاعر استاد لاپاچا ازمون ددې فرهنګي یون مشر وو، دا د هماغه لورینه وه چې دا ټولګه یې هغه مهال چاپ کړه ،که څه هم دهغه وخت له امکاناتو سره یې چاپ بدوکۍ نه و خودوستانو یې بیا بیا د چاپې ستونزو یادونه کوله ، بل دا شعري ټولګه هغ وخت په کم شمیر کې هم چاپ شوې وه نو ژر تری تمه شوه . دا مهال چې ما د کومې نسخې په مټ دا بیا ټاپېوله دهغې نسخې هم ځینې پاڼې ورکې دي.

په هر حال ، له دې امله چې دا ټولګه ماته تر خپلې بلې هرې لیکنې ګرانه ده نو د خوندیتوب په موخه یې د ټول افغان ویب پاڼې ته سپارم ، هم به خوندي شي هم به یې که څوک وغواړي ولوستلی شي.

د ټول افغان د چلونکي شیرزاد کاموال ورور دې کور ودان وي چې په خپله خواری یې د پښتو ژبې د چوپړ په موخه په دې وخت کې داسې ډېرې اسنتیاوې موږ ټولو ته چمتو کړي.

خدای دې یې په ګوتو برکت کړي

په مینه

اجمل اند

۲۰۰۵ جون ٤ کابل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اند او د زړه د پاڼې انځور یې

یو سترګي اند ته چا د کلي لویه لار ښاره

یو لوپټه نن په دې پورې بلې و ځنډېده

★★★★★

رینښي رینښي ټیکري نه به دې کومه پیڅکه نیسي

ورواچوه لاسونه ګرانې اند اوبو اخیســــــــــــــتی

نه پوهیږم چې خبره له کومه ځایه راوخلم اوددې ټولګې په باب ځنګه دزړه غوټه وسپړم ، خدای شته چې ددې ټولګې لوستو او د شاعر دومره ژر پرمختګ یې دومره هک پک کړې یم چې یوه خبره له بلې رادمخه کیږي . ددې ټولګې په لوستو کې مې مینه ،عاطفه، صمیمیت،بیوسي ،عاجزي د ښکلا په جامه کې په یو بلا انځورونو اویو عالم نوښت کې ولوستل. ددې ترڅنګ مې چې کله د شاعر پرعمر او د شاعرۍ پیل ته پام شو نو بیا به له ډېرې خوشالۍ په جامو کې نه ځایېدم او داهیلې به مې په زړه کې راوټوکیدې چې که د پوهنځي اوښوونځي دروازې مو ترلې دي ،خو دځوان ملي او اسلامي فکر زرینې پلوشې لا هم په کلیو او بانډو کې غزونې کوي چې د خپلې فرهنګي ګاندې په باب سوچ وکړي.

اوس لاهم د وطن په ګوټ ګوټ کې له ډېرو ستونزو سره یو شمیر غوټۍ په غوړیدو دي او داسې څه په خپلو وړمو کې رانغاړي چې د زړو په کروندو کې یې راټوکوي.

له ښه مرغه پښتو شعر په دې ورستیو دوه لسیزو کې ډېرې تاندې ښانګې و غوړولې او ډېر سترې یې دمه سیورې ته کړل ، پښتو شعر له څو کلونو راهیسې اوس ددې جوګه شو چې خپل شاعرانه منزل ومومي او د لنډیو د ګنډې او انځوریزې وینا الهام واخلي . ددغو شاعرانو بهیر ورځ په ورځ په زیاتیدو دي ځکه ((ډېرې غوټۍ په غوړیدو ښکارې)) چې ددې هیلو څخه یو همدا ټولګه ده . ددې ټولګې د خیالونو شنه لمن ده ، چې د نښترو شور او د ((بزرګې څوکې)) د زرکو اتڼ د ذهن پردې په ګډا راولي ،دا دهغو ارمانونو دنیا ده چې سپیڅلتیا ،ښکلا،انسانیت او حیا د ژوند ګاڼه بولي او د شاعر اند لوستنه او سپړنه د لوستونکي په ذهن کې بلا هیلي راټوکوي ، ځکه شاعر یې لا ډېر تاند دی او په مخکې یې لا ډېرې هېلې سترګکونه وهي ارمان فکر او انځوریز خیال یې دا په ډاګه کوي چې دې به ((که مرګي پرېښود دکابل منږه به شینه)).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څرنګه چې نن سبا د غزل میدان ګرم دی او په ریښتیا هم غزلیزې شاعرۍ له بلا نوښتونو ډک انځورونه په خپله غیږه کې را نغښتي دي نو مخکې پرتې ټولګې هم په خپلو پانو کې له نویو انځورونو ډکې غزلې رانغښتي دي ، څکه ددغې ټولګې د شاعر شاعري او شاعرانه مزاج یو ډول ځانګرې مستي او رنګ لري . اند د فکرو خیال انځورګر دی . په ډېرو سادو ویینو او خوږه ژبه داسې ښکلې او رنګینې خبرې له خولې راباسي چې خپله راتلونکې د لوستونکي او اوریدونکي په ذهن کې نوره هم روښانه انځوروي . داند تخیل او خپله د اند اند دواړه په ډېره ښکلې جامه کې ځلیږي او دخپل لیک ژبې ته یې د همدې ار (اصل) له مخې د تلپاتینې هار ور په غاړه کړې دی.

چا ګوزار راوکړ د چینې اوبه یې خړې کړې

پورته لیونۍ شوه خدازده څه انتظار ونیوه

★★

ستا د سراب سراب ښکلا جهنمي دښتې ته

یو تنکۍ هیله په غیږ کې جل وهلې ورمه

په دې بیت کې څومره رنګین او ښکلې انځور په څومره ساده ویینو او روانه ژبه کې نغښتې دی ، یاد شوي دواړه بیتونه ژوندي انځورونه لري چې یو ډول ښکلا صمیمیت ،مینه او عاطفه په کې ځلیږي او یوه ډېره ښکلې تابلو جوړوي.

د اند پر تاند شاعرانه ذهن هم لکه د نورو شاعرانو د حالاتو ګرد خپور دی ، دې که هرڅومر کوښښ وکړي چې یو انځور ټول له خندا بشپړ کړي خو بیا هم پر دې نه شي بریالۍ کیدای څکه اند د خپل چاپیریال د انځورونو مفسر او ژباړن دی ، نو دد چاپیر چل لا تر دې دمه د لمبو په سیند کې لامبي او دخپلې ګاندې په تمه د اوښکو او ویینو امیلونه پیي.

نواند څرنګه چې دیو حساس او تاند ذهن خاوند دی تر بل هر چا څکه دی زیات کړیږي چې دده په سینه کې دعاطفې ډک یو غړ پټ دی . دده په انځوریز اند وخیال د یو لړ ډېرو ناوړو دودونو سیورې هم راخپور شوی دی دا څکه چې اجمل په ولس کې زوکړې دی او اوس هم په خپل کلي کې اوسیږي نو تر بل هرچا زیات دې دولس ژبه ده.

که څه هم د څاني ژوند له مخې به اجمل په ولس کې له ډېرو ستونزو سره مخ وي خو د هنري ژوند له مخې به دې لومړی شاعر وي ، چې په طبیعي ډول یو زده کړې شاعر د ولس د ارمانونو او دودونو استازي په هنري انځورونو کې ټولنې ته وړاندې کړې څکه لا تر دې دمه د ولس د ارمانونو غوښتنو،دودونو او نادودو ژباړن یوازې ولسي شاعرو چې هر څه به یې په ښکاره ژبه په تشو موزونو خبرو کې نغښتل ، خو د اجمل د بري ټکی دادی چې دې د ولس

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازي د طبيعي مناظرو رنگ ، گودرونه ، له منگيو سره په خندا خبرې ، ماښامونه ، مازيگري ، کليواله مينه، کليوالې دودېزې انگيرنې او......په ډېره ښکلې هنرې روانه ژبه او ډېرو ساده وينو کې نغاړي.

ده د يوې پيغلې د ژوند عکاسي کړې ده . دې د هغې پيغلې د ژوند ژباړن دی چې د ناوړو دودونو په جال کې ښکيل ده او په بدو کې يې د ژوند خبره کيږي ، دې د همدې پيغلې اوښکې کله ناکله د خپل ټاټوبي سره پرتله کوي او دهغې معصوميت او سپيڅلې خيره انځوروي.

اند پر دې پوی دی چې د نرۍ د زياترو شهکارونو سوژې له ولسه اخيستل شوې دي ، نو خدای دې دده تاند ذهن ته برى ورکړي چې دې هم له ولسه ډېر څه رابرسېره کړي څکه دې تيار د شهکارونو د سوژو په غېږه کې ژوند تيروي ، نو همدې ار ته يې بايد د فکر او خيال نيلي غزېدلی وي او د مرغلرو له اباسينه تش را ونه وځي.

زه خو وايم چې اجمل څنگه له شاعرانو سره په يو لنډ بيلتون کې دومره ژر داسې څه راوښکل چې د خپلې روښانې گاندې زيرې يې په نورو وکړ نو دا جوتوي چې د وطن غرونه، سندونه او شنه غېږه بې هيڅه نه دي.

اجمل د يو ښه حساس ذهن او لوړ احساس خاوند دی د هغه په زړه کې د عاطفې چينې خوټيږي نو څکه خو د مينې غيږ ته په اهنگين غږ کې د جنگ له غېږې پنا وړي او په يو ډول ځانگړې اند په ډېره روانه اوښکلې ژبه يې پيلوي

غېږ له دې بيا ځولۍ ځولۍ د رباب ترنگه راغلم

لکه افغان زلمې همدا ساعت له جنگه راغلـــــــــــم

تر پايه

او کله چې بيا د رباب غېږې له راشي او د مېنې په نغمو پيل وکړي نو د کلي په ښکاري هم دا غږ کوي

لينده مه کشکوه سترگې دې رندې شه!

دا د کور کلي کوتره د ښکار نه ده

خو بيا هم اجمل چې هر څومره ولټوو د کلي له انځورونو ډېر بلې خوا ته نه ځي او د خپل بري ټکی په دی کې نغاړي چې د خپلو زده کړو اغېز او ولسي ژوند يې سره گد کړي او د دواړونه يې طبيعي انځورونه د ذهن په تانده او حساسه پرده کښلي دي او په ډېره ښکلې، ساده او روانه ژبه کې يې د ا طبيعي انځورونه دا سې په اهنگين غږ له خولې راوځي:

خلکو ويل د اموخته کوترو ښکار گنا ده

خو چا زموږ د بغدادي کوتر وبال واخيسته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا پیغله مې په شونډو هسې نه ژړیږي

وچو پاړو یې د ټوپک په زور دستمال واخیسته

★★★

د ټوپک ډزې د چا ساندو غېږ کې ونیولې

له پورې کلي ورا رانغله ډولۍ و ځنډېده

سرې یې د اوښ د غاړې زنګ کړڅه کې کړنګ و نه کړ

ښایي رانغله په ایلبند کې کوچۍ وځنډېده

★★★

د خندا ځل مې پاڼې پاڼې شي په وینو شونډو

لکه تنکي کوکنار ګلونو کې ږلۍ ووهي

مه شلوه مراندې مې د زړه د خیمې یه جانانه!

نه چې ډېوه مې د ارمان د غم سیلۍ ووهي

شپونکی شهید دی ،توله ماته، نغمواور اخیستی

د رغو زرکو ته به څوک خوږه شپیلۍ ووهي

★★★

اوس هم شمله د هندوکش هماسې دنګه ښکاري

خو پښتنه کېږدۍ یې غېږ کې ړنګه بنګه ښکاري

د چا غرور چې تاویزو او کوډونه ماتوه

هغه د شل منګیو میره اوس ملنګه ښکاري

خړه شمله د سور سالو تر څنګه وبرېښیده

وایه اجمله چې اوس زیړ مازیګر څنګه ښکاري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

★★★

نن د کوم ښکلي ګلالي زلمي د مرګ په پور کې

یو ګلالۍ پیغله زمونږ له کلي بدو کې وړي

خدایه له هسکه زمونږ برخه شول د جبر کاڼي

لکه ړلۍ رانه تنکي غنم په وړو کې وړي

د اجمل د همدغو بیتونو ښکلي انځورونه سړی کليو او باندېو ته بیايي ، له همدې بیتونو دا څرګندیږي چې د هغه انځوریزه وینا ورځ په ورځ په پخیدو ده او د نوښت پړاوونه وهي.

یو بل د نوښت ټکی چې دده په غزلونو کې تر سترګو کیږي ، هغه دادی چې دده د غزلو په تنسته کې د بیتونو یو ډول تسلسل او هماهنګي پرته ده هره غزل یې په ډیره طبیعي بڼه پیل او پای ته رسیږي ، هیڅ ډول تکلف او تصنع په کې نه ښکاري ، د غزلونو په لنډوالي او اوږدوالي پسې نه دی ګرځیدلای ، په هر ځای کې یې چې د زړه موزون غږ د خیال او فکر له زوره لویدلی دی او د خپل ذهن انځورونه یې کښلي دي نو بیا یې په دې پسې سر نه دی خوږ کړی چې غزل یې ولې له پنځو بیتونو کم شو ؟ یا ولې اوږد نه شو ؟ بلکې له خومروالي نه یې څرنګوالي ته ډېر پام کړی دی یاني د دودیز تعریف ښکار شوی نه دی ، یوازې په همدې رمز یې ذهن او زړه پوه دی چې شعر د فکروخیال یو اهنګین عاطفي ترون دی اوبس:

غېږ له دې بیا ځولۍ ځولۍ د رباب ترنګه راغلم

لکه افغان زلمي همدا ساعت له جنګه راغلـــــــم

تر پایه

خور مې که سینه باندې نیازبین مې کړه

ستا د دنګې غاړې لونګین مې کـــــــړه

تر پایه

د خندا پیغله مې له شونډو رنګه بنګه پریوځي

لکه چې زرکه تکه سره د باز له چنګه پریوزي

تر پایه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یاپه دې مطلع پیل شوی غزل:

کېږه ترې د ډېرو ښکلو لاړه شه

شاړه شه دا پورې کوڅه شاړه شه

تر پایه

د اجمل اند په غزلیزه انځوریزه شاعرۍ کې یو ډول لطف ، نزاکت او ظرافت څپې وهي یو ډول ارمان په کې تر سترګو کیږي او کله ناکله دوه داسې انځورونه مخامخ کړي چې په لومړي انځور کې د عاطفي او معصومیت رنګ ځاي، خو په دویم انځور کې بیا داسې تنده انځوروي چې د هغه لپاره بیا یوازې همدا د معصومیت او عاطفي رنګ ژوند ګرځي . په ډېرو شعرونو کې یې دا تر سترګو کیږي چې شاعر خپلې اوښکې تویوي او بیا په هغې د مینې فصل ټوکوي . اند کمال کوي په اوښکو کې د یو چا ژوندویني او د هغه په انځور کې د سپیرو شونډو پترې لمبوي نو ځکه خو د دعا په لپه کې د اغوښتنه او زارۍ کوي:

په اننګو دې اوښکې خدای لپاره مه وچوه

یو لیونی پرې د سپیرو شونډو پترې لمبوي

ددې ټولو خبرو پایله له دې اخلو چې د اجمل په تاند او حساس شاعرانه ذهن د سپین غر د ((بزرګې څوکې)) د نښترو نڅا او د مرغانو د رنګینو غږونو سیورې ان له کوچنیوالي خپور دی او اوس هم په دې رنکینیو کې لامبي نو دده شاعرانه مزاج به څنګه څپې نه وهي او دده د ذهن له ډکه جامه به دا خواږه نه راڅاڅي:

جوړ د نښترو په تالا ځوانۍ یې اوښکې توی کړې

چې د بزرګې څوکې سر کې سپوږمۍ و ځنډیده

طبیعي او اره خبره ده چې دی به شاعر کیده او شاعرانه مزاج به یې هم په غزل کې غزونې کولې ځکه د داسې شنو درو او غرنیو سیمو پر ذهنونو خدای پاک د شعر په دونیا کې د غزل مستي لوروي.

نو پر ده هم د خپل ټاټوبي اغېز پرېوتې او دغزل رنګین هار یې وریه غاړه کړې دي.

زه خپلې خبرې را لنډوم او دده شاعرانه مزاج ته مبارکي وایم ، که څه هم چې دده شعرونه به نیمګړتیا هم ولري او هره وینا له نیګرتیا خالي نه وي ، خو ما دده د تاند شاعرانه او ځاني ژوند له یونه دا پایله واخیسته چې دده په دغه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاند گام او یون کې د پرمختګ ځپې ډېرې نغښتي دي او پر نیمګرتیاوو یې سیوری هم درونددی نو ځکه د هغو راسپړنه اویادونه راته بې ضرورته وبرېښېده . نو په ټلو ټلو کې یو وار بیا ده ته ددې ټولګې د خپراوي له امله مبارکي وایم او د خدای له لوی درباره له تاسې درنو لوستونکیو سره یو ځای ده ته د یو اوږد عمر او شاعرانه ژوند غوښتنه کوم دده د شاعرانه ژوند لپاره دا دعا کوو چې:

خدایه! ګورګورې تورې مه کړې

جینکۍ سرې شونډې وروړې تورې راوړینه

امـــــــــــــــین

لال پـــــــا چـــــا ازمون

جلال کوټ ، شامـــــــــــــــــــردان مینه

۱۳۷۷ لمریز د سلواغې ۱۵ مه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نم

نم د ګرېوان کلي کې بیا واړول

د غم کاروان کلي کې بیا واړول

بیا ناوکۍ په سرو ډولیو غواړي

ښامار دې وران کلي کې بیا واړول

بیا د سرو ګلو جنازې ووتې

د اور توپان کلي کې بیا واړول

زړه به مې بیا ښنو کې زوړند ګرځي

ظالم جانان کلي کې بیا واړول

بیا په کې توره بلا کوکې وهي

شپو دارمان کلي کې بیا واړول

۱۳۷٤ ل

ژبه

چې مې سندرې ترې ترې وي تل پرخه غواړي

ما یاده کړې ده اشنا له سره غاټوله ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه بلبل د ښکلي ګل ښایست ټپه ټپه کړ

ما غزل نه کړه ستا ښکلا په دغه ټوله ژبه

که پښتنې سندرې وایي د ظلمو دېره کې

جانانه ! واخله له رباب او درانه ډوله ژبه

چې مې لاسونو زړه او سترګو کې لنډۍ ټوکیږي

څنګه به اخلي څوک له ما نه سندربوله ژبـــــــــــــه

وایم چې داسې تنده ماته کړمه ستا په شونډو

لکه د میو تږی تاوو کړي له کنډوله ژبه

غاټول

ستا حسن ته د خیال په منارو پورته کیدم

لمبو ته د سپرلي په تنابو پورته کیدم

خندل مې پام مې نه و خپل د څو شیبو ژوندون ته

غاټول غوندې له خاورو په ورو ورو پورته کیدم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوم وم چې ښکلا او د سوز ساز مې پېژانده

سهار به د بلبل په ترانو پورته کیدم

رنګونه ،بهارونه ، الفتونه راکې نغښتي

یو خال وم د ښایست په اننګو پورته کیدم

هغه ناز مې اوس چیرته چې مې لمر نه ځان ساته

لیدم خو دې اشنا چې په لمبو پورته کیدم

له ډېرو به ددې ستي ګوګل پوښتنه وکړم

دعا کوه اجمله که په پښو پورته کیدم

اتڼ

رود چې د سپین غره په ګریوانه کې اتڼ واچوه

زرکو له مستۍ په تور راغه کې اتڼ واچوه

سوز و د شپیلۍ څه د ښکاري د ټوپک غږ نه وو

شپون و چې هو سیو ورته غره کې اتڼ واچوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي رانه وژني موږ يوازې ورته وير کوو

خود مو قاتلانو دکور وره کې اتڼ واچوه

زه به ورته مستې غزنۍ ټپې شروع کړمه

بيا که تنکو ژړو په واده کې اتڼ واچوه

توره کور کې وه خو کباړيانو را نه يوړله

غلو راته دننه په کاله کې اتڼ واچوه

تږی شوم خومارشوم ګراني څه شوي مازيګر شولو

ستا رندو يادونو مې په زړه کې اتڼ وا چوه

۱۵/۲۰/۱۳۷۷ رودات ننګرهار

لونګين

خور مې که سينه باندې نيازبين مې کړه

ستا د دنګې غاړې لونګين مې کړه

خيال يمه په تورو کې مې ونغاړه

خوږ مې که، غزل يمه، رنګين مې کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غېږ کې مې ځای درکړ، گنا گار شومه

لوټ مې که، کابل مې که، ناورین مې کړه

نن مې په خوږو کتلو ولمانځه

شک یمه، گومان یمه، یقین مې کړه

خود به یې دیوانو سره گالمه

تا ویل ښاپېرۍ د چین ماچین مې کړه

ومې خندوه د سرو لمبو منځ کې

پورته مې کړه خال د ورین جبین مې کړه

لال یم خو دوخت گردو وهلي یم

ومې مښه ،توریمه تک سپین مې کړه

ماته سپپارې د مینې ولوله

راشه د سپیڅلي عشق په دین مې کړه

کېږده ما د زړه په پرهرونو کې

څانگه مې کړه ، گل مې کړه، را شین مې کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاند مې کړه اشنا د ژوند چپنه يمه

شور مې که څپې د اباسين مې کړه

۱۱/۱/۱۳۷۷ جلال کوټ

غر

ما پورې منګې چې د دلبر په ولو وخاندې

ټولې جينکۍ بيا د ګودر په ولو وخاندې

خداې خبر چې ولې ستا تصوير مې مخکې مخکې شي

کله چې سپوږمۍ د پورې غر په ولو وخاندې

د غزل لړ

څو که ورته ليږه د زارو مې بار بار ونيوه

بيا هم پښتنه ښکلې خپل کړې انکار ونيوه

ګوره که د سرو شونډو کنډول باندې يې ماته کړم

سر په سر روژه ما بې ګنا، ګناګار ونيوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا ګوزار راوکړ د چينې اوبه يې خړې کړې

پورته ليونۍ شوه خدازده څه انتظار ونيوه

روح به مې په تپه تياره ګور کې ورته و ناځي

لپه د د عا که مې اشنا په مزار ونېوه

نن مې شنه خالونه د غزل په لړ کې وپېيل

جوړ مې ترې امېل کړ پسرلي ته مې لار ونېوه

انده ! بيا دې کوم شکلي د زړه تارونه وچيړل

بيا چې دې د سوز نغمه د روح په سيتار ونېوه

١٣٧٦/ ٤/٤ ننګرهار

سيند

دښکلو وينو کې حالات مازيګري لمبوي

چې لا تر څو به مو په اور کې پسرلي لمبوي

لا يې په برخه په کلو کلو ژړا پرته ده

د اوښکو سيند کې به جانانه زندګي لمبوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلي کې هسې هم له څېرمې ګناهنګار اوسیږي

پرېږده زاهده چې په میو کې ځواني لمبوي

ګودره ! بخت ته دې زما په دوه لاسي سلام دی

د کلي ټول ښکلي دې غېږه کې منګي لمبوي

په اننګو دې اوښکې خدای لپاره مه وچوه

یو لیونۍ پرې د سپیرو شونډو پترې لمبوي

۲۷/۱۲/۱۳۷۶ جلال اباد

تور

ستا به هغه شپې یادېږي کنه؟

چې زما ورو ګنا هنګارو سترګو

ستا اننګو کې د رنګونو د کاروان سر لښکر

چې د ښکلا په نیلي سپور او بې پروا ځغلیده

په سترګو واوهه نظره یې که

لکه د مړاوي ګلاب ورژیده

او له اسه لاندې پرېووت

هغه مهال زما په ورو سترګو

ستا د ښایست د مړیني تور پورې شه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

★★★

خو اوس حیران یم دې ته

چې د فطرت د محکمې قضاوت

د پښتني وطن د مینې واکمن

د عشق د کلي د جرګو سپین ږیري

زما د معصوم او بې ګنا زړګوټي

د څوانو هیلو ها بې وزله پېغله

د یو تنکي ارمان سپېڅلې غوټۍ

ستا ددې مړاوو اننګو وارث ته

بدو کې ولې سپاري ؟

په دې د څه شي تور دی !؟

غرڅه

د خندا پېغله مې له شونډو ړنګه بنګه پرېوځي

لکه چې زرکه تکه سره د باز له چنګه پرېوځي

لا خو د ژوند سندرې لیکو د لمبو په پاڼو

نو له سرونو به مو هسکې شملې څنګه پرېوځي

زما غرور به یې په سترګو ګې نېزې ښخوي

که مې تنه ټپي ټپي شي له غورځنګه پرېوځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د هیلو دنګ نښتر چې پرې له بیخه باسي

متې یې پرې شه چې له دې تبرو کلنګه پرېوځي

ښکاري ! لینده دې پسې ښکته پورته مه ځغلوه

ماشوم غرڅه دی هسې نه چې له ګړنګه پرېوځي

پېښتنې سترګې یې سوال وي رانه ډېر څه پوښتي

د خیال په غېږ کې مې بې کوره یو ملنګه پرېوځي

د رود له ژبې غرنۍ سندرې څنګه اخلې؟

که د حجرو رباب مو مات شي له ترنګه پرېوځي

ډېر شازلمي به یې تر ملا کړي د افغان په نامه

د خوشال توره خو خدای مه کړه چې له شرنګه پریوځي

۱/۲/۱۳۳۷۷ جلال اباد

ښښنه

خوږمنو تپې زړونو ته یې غلې غلې وایه

هلمنده ! له خپل شوره ورته جوړ د عشق غزل کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښښنه ځينې وغواړه د شنو خالونو غله

شينکي شينکي صبرونه د (بزرګې ځوکې) ښکل کړه

کېږدۍ

چې د ښکاري د ټوپک خوله کې ګولۍ و ځنډېده

ايله مو اوس په شنډې توت کې مرغۍ و ځنډېده

د چا فقير دعــــــــــــــــــــا مو کلي ته قبوله شوله

سرې غنم ورو کې بـــــــــــــــاران و ، ږلۍ و ځنډېده

لا دې د خال د دعوه ګيرو کـــــــــــډې نه دې تللي

خود مې په غاړه کې ټوپک ګردنۍ و ځنـــــــــډيده

جوړ د نښترو په تالا ځوانۍ يې اوښکې توی کړې

چې د (بزرګې ځوکې) سر کې سپوږمۍ و ځنډېده

د ټوپک ډزې د چا ساندو غبرګ کې ونيولې

له پورې کلي ورا رانغله ډولۍ و ځنډېده

دا ستا د زنې د شينکي خال شنې ورشو ته اشنا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په سترګو کې د اوښکو کيږدۍ و ځنډېده

سرې يې د اوښ د غاړې زنګ کوڅه کې کرنګ و نه کړ

ښايي رانغله په ايلبند کې کوچۍ وځنډېده

يو سترې اند ته چا د کلي لويه لار ښارله

يو لوپټه نن په دې پورې بلۍ و ځنډېده

۱۱/۹/۱۳۷۷ خوګياڼي

غېږه

کله ترې د ډېرو ښکلو لاړه شه

شاړه شه، دا پورې کوڅه شاړه شه

اې برچې خوړليه د غاټول ګله!

ته د چا تنکې د مرګې ژباړه شه

ما غوندې زړه سترې ته چې غېږه شې

زه د سيند څپه ته د سيند غاړه شه

څوک مې چې د ژوند سترګو کې اور کړي

ډوب مې په سيلاب د اوښکو واړه شه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژی

تنکي یتیم په تنکۍ ملا د ژوند وری پورته کړ

که کوچانۍ پېغلي په دواړو اوږو ژی پورته کړ

ها چي د دري منګیو بوج لاندي به نه کږېده

نن یې په څومره ناتوانۍ ها وږ منګی پورته کړ

ګونګی

ټکه پرېوتي په ژوندون ټول کارو بار ګونګی دی

کلی مو ګونګ شو ، غر مو غلی دی او ښار ګونګی دی

چي منصوري عشق یې د حق په نارو ولمانځلو

دا نو بیا چا ویل چي رسۍ ګونګه ده ، دار ګونګی دی

د چا مین سوي ټپي ورسره غبرګي نه شوي

زموږ حجره کي له مودو مودو سیتار ګونګی دی

چي د چا سترګو ته په سترګو کي خبري کوي

یا خو مئین دی یا خو خامخا اوښیار ګونګی دی

د میرو تږی د توتیانو سیل پري نه کوزیږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلي رود له شوره ولوېده چينار ګونګی دی

اوښکې به اوښکو ته د کوم يرغل کيسه تېره کړي
زما ژبه پرې ده د توتي په شانې يار ګونګی دی

٤/٨/١٣٧٧ خوګياڼي ، توتو

توتي

کاش چې زه هم د ميرو تږی توتي وی
ستا وږه خوله چې د لوږ کمر چېنه شوه

چې د مينې پيغمبر مې په کې ځا ی کړ
د زړګي ښار مې يثرب وو مدينه شوه

هره دښته کربلا سيند مو فرات شو
هره پېغله د وطن مو سکينه شوه

خوار نظر مې تږی تږې پسې ګرځي
چې ترې ورکه سته د سترګو ايينه شوه

زاڼې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا يې کتاره سره خپل راتګ ترلې ورته

کلونه تير شول ليونۍ وايي چې زاڼې راځي

د کوم ارمان سپيځلي روح ته ترې ډالۍ جوړوي

د چا له شونډو ژړغونې دعاګانې راځي

کلال

نور نو د چا زړه کې کرښې نه باسي

ستا د زنې خال له زوره ولويده

څه به د اوړدې غړۍ منګي جوړ کړي

لاړه مست کلال له زوره ولويده

ستا زړه خو د غوښې دې ظالمه نه!

خير دی که وبال له زوره ولويده

مـــــــــــزل

دا بيا مې ارادو لاس د ختټک نيولی دی

د نوي وخت مغل ته يې اټک نيولی دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروان به مې د هیلو ستا د زړه کابل ته رسي

رقیب که څو په لویه لار پاټک نیولی دی

افغان ، افغان همته وارخطا چې ګوره نه شي

اوس یون مې د بري په لار چټک نیولی دی

۱۳۷٤

یـــــــــــاد

د خیال رمه مې بیا د کوم حسن په کښت ګډه ده

د اوښکو ځپر کې مې غلې د روح شپون ویده دی

دلیــــــــــلی یاده ! په ټپي سینه یې ورو وریږه

د بې وسۍ په سپېره دښته کې مجنون و یده دی

د خیبر خاوري ! پښتنې غزلې و ټوکوه

ستا په سینه کې د حمزه په شان پښتون ویده دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غنم رنګه

ورسره زړه مې کړه واخیستـــــــــــــله

چې ښکلې ښکلې مې له څنګه ولاړل

د قحطۍ کاله اوس دې ســـم وخوړو

چې غنـــــــــم کم شول غنمرنګه و لاړل

پـــــــرخه

نه څم خو خندا د مست ګودر مې وړي

غېږه کې مې واخلې مازیګر مې وړي

پرخه یم غاټوله! ستا په سیمــــــــــه یم

ومې نغاړه پټه مې کړه لمــــر مې وړي

وامې خله ما ټول سترګو ته پورته کړه

تاو رانه لاسونه کــــــــړه لښکر مې وړي

ښاخ ددنګ نښتر سیلاب اخیستی یم

څګ سره مې غاړه کړي په سر مې وړي

لوپټه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه چې دې ټپه دسهـــــــــــار نه ده

جنډه کړې دې زما په مـــــــــزار نه ده

لا ژوندی یم لا زخمي سندري وایم

لا ټپي ټپي ځواني مې په دار نه ده

په وړه خوله غرونه غرونه وعدې مه ړده

ستا ماشومه شان وعده د اتبار نه ده

لینده مه کشکوه! سترګې دې ړندې شه

دا دکورکلي کوتره د ښکار نه ده

زما زده یې د کیمیا بوټې انځور دی

خو دا خاوره لا زما په اختیار نه ده

چې تر لسو منګو دروند ژی پر اوږو وړي

ده د دنګو غرونو پېغله د ښار نه ده

۱۳۷۵ لمریز ، کوزبیار خوګیاڼي

نظر

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

گوره کوځه کې ببر سر ولاړ دی

لیونی بیا د یار په در ولاړ دی

ستا پرنګي او یرغلګر نظرته

پښتون زړګی لکه خیبر ولاړ دی

منګی راواخله لا نا وخته نه دی

لا خو د غرو په څوکو لمر ولاړ دی

ماته خو اوس هم لا ګلبن ښکاریږي

لاخو د وران وطن کنډر ولاړ دی

د اورنیو توپانونو وړاندې

ستي کابل مې لکه غر ولاړ دی

کمین

راپریوځه ماهیپره د کابل سیند کې ځان ګډ کړه

خوشال شه په اټک کې مغل خیلو ته کمین شه

یا ښکلی شه په خپله یا په ښکلو کې ځان ورک کړه

زما که منې راشه د سپیڅلي عشق په دین شه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يه ژونده ! په زرکينو نرگسي ليمو مې کر کړې

ته گل شه ځانگه، ځانگه او په سترگو کې يې شين شه

غېږه

په غېږ کې د توپان يم چې مې کوم لورې ته وړې

دوخت يو خوار انسان يم چې مې کوم لورې ته وړې

زما د ژوند کيسې ته د پايلې ټکی مه ږده

تراوسه خو روان يم چې مې کوم لوري ته وړې

سراب

ترې کوتره د اجل په سراب واوښتـــــــــــــــــــــــله

که پښتنه پيغله مو بيا پا په پنجاب واوښتله

بيا به نو لولم ستا د مستو مستو سترگو غزل

که دغه پاڼه مې د ژوند د کتاب واوښتـــــــــــله

معصومو هيلو مې چې ستا غېږې له دروړه پنا

لکه رمه له شپون نه تله په قصاب واوښتله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زکات د مینې نور په تا هم غنم رنګه اوړي

ښکلا خو ستا هم له ټاکلي نصاب واوښتله

تاوه يې نه کړه په سینه کې لمر تړي ولوټله

د پرخې پړه نو خامخا پر ګلاب واوښتله

مینې سندره کړه اجمله ! ساز کې ونغښتله

درخو نغمه شوه د ادم په رباب واوښـــــــتله

۲۱/۱۲/۱۳۷٦ جلال اباد

اوښکه

زوړند چې په پوزه کې نتکۍ ساتي

داسي به په شونډو کې سلګۍ ساتي

ژوند غواړي ((پرهره !)) الوته غواړي

څو به په سندرو کې هیلۍ ساتي

دا غرونه کمرې هم نغمې غواړي

شپون چې شوي نو څنګ کې به شپیلۍ ساتي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکه ده ، په پيڅکه کې يې ونغاړه

دا به زما تا سره ډالۍ ساتي

انده ! که په دې کلي کې شپې غواړې

تل به د ارمان ژبه ګونګۍ ساتي

۳۱۷۷ دزمري دويمه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښار

لمبې شوې بلې د ګوګل په ښار کې

چې خال یې ورک شو د وربل په ښار کې

څه لیونی یم چې د مینې په نوم

مرګ پسې ګرځم د اجل په ښار کې

منې! دا ستا په دې بدنامه نامه

پټ پټ تاوېږم لکه غل په ښارکې

ولاړ حیران په څلور لارې د ژوند

لکه چې ورک کړې څوک منزل په ښار کې

داسې لوګې مې له ارمانه خېژي

لکه چې دود شي د کابل په ښار کې

۱۳۷۵ د ورې دولسمه

تصویر

یو تصویر مې جوړولو ورته ناست وم

د چا یاد مې خندولو ورته ناست وم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو يادګار ستا د نادودو مې جانانه!

په دې مات زړګي تراشلو ورته ناست وم

وریځ

لکه چې وریځو پورې غر ونیوه

داسې مې ستا غمو ځیګر ونیوه

چې مو کېسې دېرو حجرو کې وشوې

جانانه اوس نو مینې سر ونیوه

لیونی

څو به د شپو په تنابو کې زانګې

ژوند تر څو به په تیارو کې زانګې

حسنه! منم خپله مغروره نه یې

خو کبرجنو اننګو کې زانګې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساسه! خود پرې لولپه شوي وسوي

لکه لوګې تل په لمبو کې زانګي

زړګیه! دې کې ګنا ماته څه ده

ته يې په خپله په بڼو کې زانګې

اجمله خود دې لیونۍ بولي اوس

پر لار روان د خیال ټالو کې زانګې

۱۳۷۵ د غوایه اتمه

خــــــــــوب

راته يې ښکلي يادول ، يادول

يوليوني غزل ته خوب نه ورته

بیګا يې ټوله شپه سندرې ويلې

خدازده په څه بلبل ته خوب نه ورته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوکـــــــــــــــه

ها لوی غل د نښترو مې په شوکه کې نیولی

ښکاره مې د((بزرگې څوکې)) څوکه کې نیولی

د سپین کاغذ په پاڼو قلم سرې کرښې راکاږي

د چا د وینو څاڅکې یې په نوکه کې نېولی

مساپره

نه ځم خو اشنا د چا خاطر ته ځم

پیر له د سندرو خړ خیبر ته ځم

شم چې د صبرونو په نڅا کې ورک

خیال د کوم شاعر یم پورې غر ته ځم

وریت چې په انگار شوم ، شین منگی شومه

غېږ کې د ماشوم په شان گودر ته ځم

غاړه را غاټوله مساپره یم

پرخه یم سهار چې شي نو لمر ته ځم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ

ښنګه وزر به پر هغې فضا هیلۍ ووهي

چیرې چې ښکلې د کابل د مرګ سلګۍ ووهي

ستا کو چانې یادونو خدازده کڼه چیرته وړي

کله به بیا زما د زړه دشت کې کیږدۍ ووهي

شپونکی شهید دی ، توله ماته، نغمو ار اخیستی

د رغو زرکو ته به څوک خوږه شپیلۍ ووهي

د خندا ځل مې پاڼې پاڼې شي په وینو شونډو

لکه تنکي کوکنار ګلونو کې ږلۍ ووهي

د خیال ورشو کې مې نن بیا څرې د ښکلو رمې

زما زړګی شي چات شپول چاته کېږدۍ ووهي

که مېوندي ارادې بیا زلمو کې و غزېدې

نو د غیرت چېغې به ډېرې ملالۍ ووهي

مه شلوه مراندې مې د زړه د خیمې یه جانانه!!!

نه چې ډېوه مې د ارمان د غم سیلۍ ووهي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷٦ کب ٤

باور

یارانو څومره مو دا خپل زړګوټی سپین ساتلی

چې مو د وخت په داړه مارو هم یقین ساتلی

خدایه توبه چې نن هغه ستا د کعبې قسم خور

په جار نارې کړې راته وایې چې ما دین ساتلی

خیر دی که تور ګرد د بارودو دې پر مخ ورک کړی

مورې تصور کې خو تل خال ستا په جبین ساتلی

سپرلیه ستا او ستا د رنګو احسان په څه ومنو

چې چاپیریال مو خپل په وینو تل رنګین ساتلی

د وخت نادودو که هر چو را ته تراشلی زړګی

مونږه بیا هم دا خپل تراشلی زړه سنګین ساتلی

ترخو حالاتو که ښکلا له ټول مالت نه وړې

خو ما په زړه کې د ارمان کوږګی حسین ساتلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷۵ مرغومی ۸

غرنــــــــــــــی

په کې د مستې غرنۍ مینې کیسه پرېوته

د ډېرلیک غوندې مې سترګو کې پخه پرېوته

ښکاري! همداسې د هوس له هسکه لاندې پرېوځې

لکه له غره نه چې هوسۍ ټپي سینه پرېوته

د کوم تیمور د کوم چنګیز وحشي لښکر پرې تېر شه

کندړ کندړ مې د ټپي زړه غلغله پرېوته

لکه شمشاد، لکه تورغر، لکه بزرګه څوکه

زما له هسکې کوپړۍ څه هسکه شمله پرېوته

لکه ارمان ، لکه لمبه ، لکه د هیلو غوټۍ

د باز له سرې پنجې چې زرګه تکه سره پرېوته

لکه ټپه ، لکه سندره، لکه غږ د شپېلۍ

راته په خوله د چا غزل غزل نامه پرېوته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیڅکه

ما خو مې تنکۍ مینه د سوال پیڅکه کې غوټه کړه

ستا ښکلا مې ټوله د وبال پیڅکه کې غوته کړه

نور به زوروره ! ستا د زړه تناکې ماتې وي

اوس چې مې خندا د ویر د تال پیڅکه کې غوټه کړه

دا چې د ماشوم ذهن په غېږ کې مې لمبې شیندي

دا سپرغۍ خو تا زما د خیال پیڅکه کې غوټه کړه

هلته چې قاضي د قسمت ویش د نصیبو کاوه

خدازده زموږ سوله یې د کوم کال پیڅکه کې غوټه کړه

هلته دې زما په ژوندون نوم د انتظار کېښود

دا راته وعده چې د وصال پیڅکه کې غوټه کړه

خپله مې جانانه توروشپو کې د ژوند واړول

ماچې زندگي ستا د تور خال پیڅکه کې غوټه کړه

۱۳۷۶/ ۱۰/ ۱۲ خوګیاڼي کوزبیار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ملنګ جان سپيڅلې اروا ته:

وخته! مين دې د ښکلا وژلی

تا د پښتو د بڼ بورا وژلی

د چا خندا چې ټول مالت ښوراوه

يو ليونی دې بې ګنا وژلی

چې سپيده داغ کې يې سندرې ويلې

هغه بلبل مرګيه تا وژلی

زما د ډېر عمر بدل دی ورته

دې وخت يو ښکلی ډېر پخوا وژلی

هغه همدې کوڅو کې خير ټولاوه

همدې کوڅو هغه ګدا وژلی

اوښتې ډېرې سپيرې سترګې ورته

په ورو سترګو دې دنيا وژلی

ملنګه تا چې له سندرو بس کړل

سوز د چاربيتې خدازده چا وژلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه

چا زورورو مو کلک ایښي دي په زړه لاسونه

داسې چې غورزوو هر خوا ساړه ساړه لاسونه

پښتون احساس مې رانه چا هم په زور وا نه خیسته

ربه ! که بند په بند مې پرې شول پښتانه لاسونه

زموږ له شونډو به د ژوند سندرې څنګه اخلي

جانانه !چا ایښي بلبلو ته په خوله لاسونه

افغان ماشوم شوم یاره ستا غني غني سترګو ته

ورته اوږده مې کړل د سوال واړه واړه لاسونه

ښایي له ژوند سره د مینه نوره پاتې نه وه

اجمله داسې چې د ښکلو پسې وړه لاسونه

۱/۲/۱۳٦۷ خوګیاڼي – کوزبیار

مات منګی

خانده راخانده زنـــــــــــدګي تیروه

خیر دی اشنا پر ځان سختي تیروه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته اوس څوک د چا په وير کې ژاړي

هر څه دې غلي په زړګـــــــــــــــي تيروه

چې دې نادودې ليـــــــــدې خانده ورته

عمر په شان د ليـــــــــــــــوني تيروه

د درديدلي ژوند په دې پړاو کې

راسره خير دی بې وسې تيروه

بلبله ژاړه د ګل وچ ډنډر ته

ورته کيسه د ورک سپرلي تيروه

کله راځه د نازولي ياده!

را ته تش لاس خو په تندي تيروه

اجمله ولاړ شه هغه وران ګودر ته

شپې په مزار د مات منګي تيروه

ميوند

غېږ له دې بيا ځولۍ ، ځولۍ د رباب ترنګه راغلم

لکه افغان زلمی همدا ساعت له جنګه راغلم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولې خولې ستومانه روح مې په ټپو دمه کړه

پردي مزدور غوندې له بيل او له کلنګه راغلم

خور ريګستان شه سترې ، سترې مې په غېږ کې واخله

د هريرود غوندې ستومان له يکاولنګه راغلم

ويده کبان مې د سندرو په ټال وزنګول

د سيند څپه شوم د غره غېږ ته ړنګه بنګه راغلم

د چا ملالې د تنکي ارمان سندره شومه

ميوندې غږ ووم د رڼو تورو له شرنګه راغلم

لمبې

موږ چې د ښکلو کاڼو زړو کې ژوندګي تېروو

څه په هنر يې په ليمو کې ژوندګي تېروو

تنها حالات مو د سرو شونډو نه خندا شوکوي

کنه د حسن په ورشو کې ژوندګي تېروو

لکه د خال به رنګونه څنګه نه توريږي

چې په لمبو د اننګو کې ژوندګي تېروو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې حالات ښه شوه بیا د سپینې خولې غوښتنه کوه

اوس خو د وینو غرغنډو کې زندګي تیروو

ته جوړ د سترګو د خندا په انجام نه پوهېږې؟

اخر مالت د پښتنو کې زندګي تیروو

٦، لړم ، ١٣٧٦ خوګیا نۍ

ماښام

که د تیارو زیری ماښام راکوي

راته شفق د میو جام راکوي

په خونړي ګودر توتي د منګي

د لیونۍ د مرګ پیغام راکوي

لا خو مې راز د مینې پټ ساتلی

دوې نو په څه نوم د بدنام راکوي

سره له عقله مې صحرا ته بیایي

مینه څه بل رنګه مقام راکوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې افغانانو اخر شرم نه دی

د غلامۍ پیغور غلام راکوي

۱۳۷۵ جلال کوټ

دسمال

اخر دا څوک دی چې زموږ د چم جمال اخلي

د چا د تورسترګو رنګ د چا شین خال اخلي

یو خو به وي چې دغه دروند پیټی یې په ولو باروي !؟

څوک خو به خامخا زموږ د غرو وبال اخلي

د هغې پیغلې د بې وسه سترګو اوښکه شوم

چې زورور یې د ټوپک په زور دسمال اخلي

د سکندر غوندې مې سر هیڅا ته نه ټیټیده

عشق زورور دی له لاسو مې توره ډال اخلي

خدایه مهدي دې له دریم اسمان راولیږه نور

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

باج د سرو رانه د ژوند په نوم دجال اخلي

۱۳۷۵ خوګیانی

پور

نن د کوم ښکلي ګلالي زلمي د مرګ په پور کې

یو ګلالۍ پېغله زموږ له کلي بدو کې وړي

خدایه ! له هسکه زموږ برخه شول د جبر کاڼي

لکه ږلۍ را نه تنکي غنم په وږو کې وړي

پرهر تېر یمه په ژوند مې ډګر نه دی پرېښی

ها چې له جنګه تښتي غشي خو په ډډو کې وړي

لکه مرغومی تل د اوښ په شا ټالۍ وهمه

د کوچۍ مینه یم هلمند ته مې په کډو کې وړي

قیامت

چې ښکلي ګورم خپلې شونډې خورمه

را کې دا یو خراب عادت پاتې دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د جبین په سر خو ډېر واوښتل

خو خلک وايي لا قیامت پاتې دی

درود

درود چې مې د عشق د پیغمبر په شونډو پریوته

څاڅکی می جانانه د کو ثر په شونډو پرېوته

ټول غزل غزل شوم ترنم شومه سندره شوم

ښايي چې مې ګرد د خړ خیبر په شونډو پرېوته

زوړ د بل تنکي د جنازې مې ژبه ګونګه کړه

کله مې چې نوم د خوړ اختر په شونډو پرېووته

غړ وکړه څاروانه ! قافلې ته چې په ورو دورمې

ګورې نه چې ترې مساپر په شونډو پرېوته

نوم دې و، خو مست و څه سرور خو په کې نغښتی و

جام غوندې مې ګرانه سر په سر په شونډو پرېوته

وینې وې پاړ پاړ وې خو رنګو په کې ټالی خوړې

اور شو شو چې مې دا ترې نظر په شونډو پرېوته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اه! د چا سوالگرې بې اسرې وړې ماشومې وو
درد شو څړيکه څړيکه د ((پرهر) په شونيو پرېوته

ورکه شوه ښکلا د طبيعت په رنگينيو کې
پړک چې د خندا د خوږ دلبر په شونډو پرېوته

۱۳۷۷، مرغومی ، ۱٤ جلال اباد

ترنم

ستا د ښکلا لمبې لمبې څوانۍ که زور اخيستی
ماهم پر ځان باندې د ټول کلي پېغور اخيستی

ها چې زموږ د کلي ترخې ترې هم مخ پټوي
هغه زموږ د کلي منځ کې ځان ته کور اخيستی

د يکه زار په مستو مستو ترانو مينه
سندرې وسوې د شپانه ترنم اور اخيستی

چې يې ډالۍ ډالۍ مرگي زموږ کابل ليږل
د مرگي وېرې اوس تهران سره لاهور اخيستی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا په سترګو د وینو پردې خوځې اوړي

سترګو مې ستا له سترګو ګرانې سور انځور اخیستی

۱۴، لړم ، ۱۳ ۷٦ جلال اباد

مروارید

هدیرې ته جنازه د کوم شهید وړي

خدایه بیابه څوک د عشق د پیر مرید وړي

د کابل د اضعر اه ! عرش ته روان دی

لپې لپې شکایت به له یزید وړي

د جنت حورې امیل ورته ولاړې

ورته سره شالونه ځان سره ناهید وړي

سوداګر دي د بارودو په بدل کې

د زړګي له بدخشان مې مروارید وړي

مرګی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلیه ! لږ و خانده سپرلی راوله

لږ په نڅا مې دا زړګی راوله

د خیال بلبله په هوا شه پسې

یاد د خواږه جانان موسکی راوله

ګلاله رنګ مې د زړه وینې ورکړه

د یار منګی مې ګلالی راوله

زما د سترې سترې ژوند کتاب کې

یو باب ((د خپل ځان خونړی)) راوله

خاونده یایې زموږ له کلي ورک کړه

یا دې پردیو ته مرګی راوله

۳۰ تله ۱۳۷٦ جلال اباد

د سندرو ژبه

لکه چې یوه وي د اوږدو اوږدو لښکرو ژبه

خدایه یوه مې کړې د لارې د مـــــــلګرو ژبه

ورته به یې څه د ځواني مرګې ځوانی ساندې ویلي

ښه ده چې چا ته یاده نه ده د نښترو ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شين توتي د ستونې ټپ د توپ بدغږ وواهه
ځکه یې نه ګرځي اوس هسې په خبرو ژبه

که مې دې درد ته د غزلو پټۍ جوړې نه کړې
رب مې دې وچه کړي په خوله کې د خبرو ژبه

کلونه وشول چې زموږ پر بام غومبر نه وهي
خاونده ګونګه شوه زمونږه د کوترو ژبه

پردی وطن پردی خبرې خدایه چیرې ولاړشي
چاته به یاده وي د سترو مســـــــــــــاپرو ژبه

پلی

راشي په کابل زړه کې مې پلی شي
خاندي د بارودو دود کې شکلی شي

میشت مې ځاي پرځاي د زړه دره کې شي
عشق له خپل واړه کورګي نه کلی شي

زه چې ورته پرخه پرخه وژاړم
دا دکمر ګل شي جل وهلی شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور غونډې مې سترګې پرې روښانه وي

کله مې له زړه نه اوس وتلی شي

هله به په سر هسکه شمله ورمه

داچې ټولو ښکلو کې ښاغلی شي

ما هم د ویر غېږې ته راپورته کړې

اوښکه شي ارمان شي غمځپلی شي

زیړ مازیګر

اوس هم شمله د هندوکش هماسې دنګه ښکاري

خو پښتنه کیږدۍ یې غېږ کې ړنګه بنګه ښکاري

د چا غرور چې تاویزو او کوډو نه ماتوه

هغه د شل منګیو میره اوس ملنګه ښکاري

موږ یې په سترګو کې نړی نړی ښایست لټوو

ښکلو ته هسې زموږ د زړونو دونیا تنګه ښکاري

د قاف دیوانو یې پر مخ وحشي نوکارې کښلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرمونو ښاپیرۍ مو خود بدرنګه ښکاري

چې مې رنځوري هیلې وژني د طبیب په ګوتو

زما ددې عصر دښمن خو ډېر بې ننګه ښکاري

خرې شمله د سور سالو تر چنګه وبرېښیده

وایه اجمله ! چې اوس زیږ مازیګر څنګه ښکاري

بغدادۍ کوتره

خدای بښلي اسحاق ننګیال ته:

د مینې تور له رنګه تور کړم اوس مې تور خوښیږي

ستا له نرۍ نرۍ ښایست نه مې تور خال واخیسته

زموږ د یثرب خورما به نور د چا په غږ و ناځي

وخت خو زموږ د رنګ مسجد ځینې بلال واخیسته

د مرګ قاصد تیر شو په ګواښ زموږ له رنګ ګودره

د شعر د پېغلې له وربل یې د ننګ شال واخیسته

خلکو ویل د اموخته کوترو ښکار ګنا ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو چا زموږ د بغدادي کوتر وبال واخيسته

د خندا پېغله مې په شونډو هسې نه ژړېږي
وچو پاړو يې د ټوپک په زور دسمال واخيسته

نور به د خيال ريګزارو دښتو کې پرې شنګه زغلي
د مرګ ډېرې يې د سپين اس د پښو نال واخيسته

شپول

څوک مې په غېږه کې راټول ونېوه
که مې له لمره چاپير شپول ونېوه

خدايه له سترګو يې سرور ورېده
ورته مې خود د زړه کنډول ونېوه

دا خو د نور له غېږ خالي لاس راغلم
چې تور ماښام ته مې کچکول ونيوه

ستا د خندا څومره ياغي لښکر وو
د زړه وطن يې رانه ټول ونېوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه ! باران کړه کنه ورژېده

تندي د غره داړخ غاټول ونېوه

څه شول ، زمورِ د اتڼ ژني څه شول

چا غنیمت کې رانه ډول ونېوه

۸ ، زمری ، ۱۳۷۷ خوګیاڼي کنډې

لــــــــو

لو کې د لوګرو په ملا ماته شوه

لخته وه ملګرو په ملا ماته شوه

ړنګه شوه ها دنګه ځواني ړنګه شوه

چوپ شوه له سندرو په ملا ماته شوه

ښایي شپون په زیر کې نغمه ونېوه

څانګه د ګورګورو په ملا ماته شوه

خدایه چې تري شین ګړی ټوټې نه شي

لویړي په ډبرو په ملا ماته شوه

زوره ستا د تبر فولادي څوکه

زمونږه د نښترو په ملا ماته شوه

ستا د تومت توره که تیره وه خو

زمورِ د عشق د زغرو په ملا ماته شوه

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library